UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

tes conuētū, quę poſtq̄ cōuenerūt in d. uerſ. hoc acto, φ ſi aliquo caſu cōtingeret D. Camillā, aut eius filios uelle petere partē bonorū emphyteoticorum ab ipſo Malateſta, tunc Malateſta uel eius hæredes poſſint, & debeant partē allodialiū hr̄e, in ꝯtinēti exceperūt caſum, qn̄ eueniret caſus, in quo p̄ mortē Malateſtæ bona ad eccleſiā peruenire deberēt, ut q̄a ille ſine filijs decederet. Fruſtra igit̄ dubitat̄, cū caſus ab ipſis ꝯ̄hentibus deciſus fuerit. Nec refragatur, φ caſus exceptus cēſeat̄ alius, & diuerſus à caſu, qui euenit, nā fuit exceptus caſus, qn̄ bona emphyteotica ad eccleſiā p̄p̄ defectū lineę peruenirēt, & reuerterētur, ut ibi in quē in dictis bonis eccleſia ſuccederet &c. ī caſu aūt nr̄o bona nō dn̄r ad eccleſiā reuerſa, ſed ex natura īueſtituræ ad D. Camillā ſpectare debēt, ut dictū fuit, & ē de mēte Bal. in d. l. ſi familiæ. ergo prima diſpoſitio remanere vr̄, q̄a r̄ndetur, φ dū in d. uerſi. excepto eo caſu &c. dr̄, in quē eccleſia in dictis bonis ſuccederet, illa uerba debēt hoc mō intelligi, uidelicet, in quē eccleſia p̄p̄ defectū lineæ uideret̄ ſuccedere, qm̄ cū exceptio illa loquat̄ ī caſu, quo etiā D. Camilla ſupereſſe poſſet, certè eccleſia p̄p̄ defectū lineæ ipſius Malateſtę in dictis bonis ſuccedere nō poterat, cū ea iure accreſcendi, uel ex pacto, aut ꝓuiſiōe p̄ſati Cæſaris ad D. Camillā peruenire deberēt, ut ſ̄. dictū fuit, & in his terminis ꝓpriè ſimili mō loquēdi utit̄ Bald. in d. l. ſi familiæ. in uerſ. ſed iuxta p̄dicta q̄ritur ibi, & ſic res eſt reuerſa ad dn̄m, & tn̄ Bal. ibi uoluit, φ portio decidētis cū filia, q̄ ab emphyteoſi erat excluſa, ad aliū coemphyteotā ſuperuiuentem ex iure accreſcēdi, uel pacto ſpectaret abſq; eo, q̄d partē aliquā de allodialibus filię p̄mortui aſſignare deberet, ut ibi, & in fi. verb. Nec obſtat ratio

23 æqualitatis ꝯſeruādæ, q̄a r̄ndeo, † φ ſufficit ab initio æqualitatē fuiſſe ſeruatā, ſeu p̄tes diuidēdo dixiſſe, ſe ęquales partes habuiſſe, nā ſi ex caſu de nouo ꝯtingēti inęqualitas accideret, certè illa nō dēt eſſe in ꝯſideratione, ut colligit̄ ex uerbis Bal. in caſu q̄ōnis nr̄æ, in d. l. ſi familiæ. Et hæc pro ueritate dubiorū in pręſenti conſultatione propoſitorum ſufficiant. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Emphyteoſis ſi propter canonē non ſolutum, & pacta non ſeruata ad eccleſiam, & dominum deuoluatur, & eidem, vel filijs, aut alteri concedatur, emphyteoſis dicitur noua, & nō antiqua.*

Idem eſt in feudo, quo quis fuit ipſo iure priuatus, nu. 3. quod declaratur, nu. 27. vſq; ad num. 29.

2 *Emphyteoſis in perſona unius finita, dicitur in perſona alterius de nouo conceſſa.*

4 *Emphyteoſis ſi de nouo duobus fratribus pro ſe, & filijs concedatur, & contingat alterum, uel illius filios ſine filijs, & liberis decedere, pars illius alteri fratri, uel aliquibus ex eius linea non acquiritur, ſed ad eccleſiam dominam reuertitur, quæ de illa liberè diſponere, & eam, cui vult, dare poteſt.*

5 *Inueſtitura, & emphyteoſis noua dicitur, quando noua forma, nouæq; clauſulæ fuerunt in ea appoſitæ, & ab alio, ac diuerſo domino conceſſa fuit.*

6 *Emphyteota, ſeu vaſallus accipiens de eiſdem bonis inueſtituram ab alio diuerſo domino, tacitè renunciat omnibus iuribus ſibi ex priori inueſtitura competentibus.*

7 *Omneq; ius ſuum amittit, & ſi iterum de eiſdem bonis ſe inueſtiri patiatur, maximè à diuerſo domino, emphyteoſis, ſeu feudum dicuntur noua, & de illis, ut de nouis iudicatur. Maximè ſi ſecundo, à quo fuerunt inueſtiti, canonem annuum continuè ſoluerunt, nu. 9. & limitatur nu. 30.*

8 *Inter plures collaterales ſimul de eadem re inueſtitos ceſſat ius accreſcendi, ſeu ſucceſſionis ex prouidentia, quando emphyteoſis, ſeu feudum ſunt noua.*

Et in dubio quoad hunc effectum noua iudicantur.

10 *Dominus directus permittēs, et cōſentiēs emphyteotā ſuū ab alio domino inueſtiri ſibi quoad iura emphyteotica etiā quo ad illorū quaſi poſſeſſionem præiudicaſſe, illiſq; renunciaſſe cenſetur.*

11 *Ius emphyteoticum contra dominum, & eccleſiam alius dominus, & eccleſia etiam abſq; titulo præſcribit, quando ſcientibus, patientibus, & non contradicentibus domino, uel eccleſia, & emphyteotis per annos triginta, quadraginta, quinquaginta, et vltra continuè fuit in poſſeſſione, uel quaſi iurium emphyteoticorum, & iuris exigendi canonem ab ipſis emphyteotis.*

12 *Titulus ad præſcribendum in iuribus incorporalibus non requiritur, ſed ſola bona fides ſufficit. Secus eſt in rebus corporalibus.*

13 *Bona fides in dubio præſumitur, præſertim quando poſſeſſio fuit diuturna.*

14 *Emphyteoſis quando ad utilitatem ſucceſſorum fuit renouata, attenditur generatio ſucceſſorum generatorum, non autem priorum, & antiquorum.*

15 *Emphyteoſis conceßa pro ſe, filijs, & nepotibus, & vſq; in tertiā ipſius ſtipulatoris generationem finitam pronepotes quoq; comprehendit, & num. 18.*

16 *Dictio vſque quando ſtet incluſiuè, & nu. 19.*

17 *Nepotis appellatio quandoq; pronepotem comprehendit.*

20 *Inter deſcēdētes à primo ſtipite, qui ſolus fuit ī emphyteoſi, uel feudo inueſtitus, ſi et ipſi inueſtitura cōprehēſi ſint, locus eſt iuri accreſcendi, ut ad portiones decedentiū ſine liberis admittantur.*

21 *Multo magis, ſi pacto in inueſtitura expreſſo conuentū eſſet, quòd deficiente uno, uel pluribus ex deſcendentibus à dicto primo ſtipite portio illorum cæteris ſuperuiuentibus accreſceret.*

22 *In emphyteoſi, ſeu feudo ex cauſa oneroſa conceſſis, & dato certo pretio pro inueſtitura habenda, inter plures inueſtitos locus eſt iuri accreſcendi.*

23 *Idem, ſi inueſtitura, ſeu conceſſio pluribus inſolidum facta eßet.*

24 *Emphyteoſis paterna ex aliqua cauſa finita, & reuerſa ad dominum, qui illico poſtea eam duobus de linea paterna de nouo conceſſit, etiam quoad ius accreſcendi tanquam antiqua, & paterna eſt rægulanda, & illius naturam retinet.*

Et quando hoc verum ſit, num. 25.

26 *Feudum antiquum, & emphyteoſis antiqua non deſinunt eſſe antiqua, nec antiquorū naturā habere propter felloniā, aut aliud contra dominum cōmiſſum, niſi domini declaratione ſequuta.*

27 *Et quando etiam declaratione ſequuta adhuc antiqua, uel antiquorum naturam retinere dicerentur.*

28 *Mandatū nunquā ex diuturnitate longiſſimi tēporis præſumitur.*

29 *Nec ex verbis notarij ad præiudicium abſentium probatur.*

30 *In emphyteoſi ſi quis vltra primum recipientem de comprehenſis in īueſtitura aliquid faciat, p̄p̄ quod iuri emphyteoſis præiudicetur, ſibi ſoli, et non alijs in inueſtitura cōprehenſis præiudicat.*

31 *Prælatus eccleſiæ in iam quæſitis non præiudicat.*

EPITOME.

Emphyteosis ab una eccleſia conceſſa Titio pro ſe, filijs, & nepotibus, & uſq; in ipſius Titij tertiam generationem finitam, cum pacto expreſſo, φ deficiente uno, uel pluribus ex liberis, & deſcendentibus Titij, portio illorum cæteris ſuperuiuentibus. accreſcat, pronepotes quoq; comprehendit.

Et ſi filij deſcendētes ipſius Titij finita emphyteoſi ob pacta nō ſeruata ab eadē eccleſia ſpontè, & illico nulla eccleſię ſequuta ſuper cōmiſſis declaratione, nec incorporatione fuerint, de nouo de eadē emphyteoſi etiā cū eodē pacto p̄dicto iuris accreſcendi inueſtiti, & deinde ꝯſentiēte, & p̄mittēte dicta eccleſia fecerint ſe ab alia eccleſia de eadē re abſq; p̄dicto pacto īueſtiri, & his pactis alter ipſorū ſine filijs deceſſerit, ꝓnepotes dicti Titij, & alteri⁹ ſc̄d̄o loco à priori eccleſia inueſtiti ſup̄ſtites ad emphyteoſim p̄defuncti ſine filijs ex iure accreſcēdi, nō obſtāte vltima inueſtitura p̄dicta, admittendos eſſe, neq; alium ab eccleſia in ipſorū pręiudiciū inueſtiri potuiſſe, hic demōſtratur.

CONSILIVM CIX.

VIsis inueſtituris ab Abbate ſancti Laurentij, & ſucceſſiuè à R. Cōmēdatario ſanctæ Crucis comitibus Caſtri veteris diuerſis tēporibus factis, uiſoq; doctiſſimo conſilio

çlariſſimi Aduocati D. Fabij, qui nihil in p̄ſenti cauſa
intactũ reliquit, ac ſtantibus ijs, quæ ipſe in facto præ-
ſupponit, vr̄ de iure dicendũ, Illuſtriſſimã dominam
Vrbini Duciſſam ipſis comitibus quoad bona, de qui
bus agitur, eſſe p̄ferẽdam, ſiue primas inueſtituras ab
Abbate S. Laurẽtij, ſiue aliàs à præfato Reuerendiſſi
mo Cõmẽdatario comitib. ꝯceſſas attẽdamus. Nã,
omiſſa ĩueſtitura primo loco de anno 1429. comiti
Guidoni facta, ex quo poſt illã & dicti comitis Guido
nis obitũ oĩa bona emphyteotica aliàs ipſi cõceſſa pp
canonẽ ſolutũ, & pacta nõ obſeruata ad monaſteriũ
S. Laurẽtij deuoluta fuerunt, hac de cauſa, dicta em-
phyteoſi finita, comites Aloyſius, & Robertus ab Ab-
bate S. Laurẽtij de dictis bonis inueſtiti fuerũt pro ſe,
& cuiuſlibet eorũ filijs, & nepotibus legitimis uſq; in
eorũ, & cuiuſlibet ipſorum tertiã generationẽ. † Quæ
1 ĩueſtitura, ſeu emphyteoſis fuit noua, & nõ antiqua,
qa propter aſſertã caducitatẽ emphyteoſis in perſo-
nis ipſorũ fratrũ comitum Aloyſij, & Roberti initiũ
habere cœpit, & ideò de illa, ut de noua emphyteoſi
duobus fratribus facta eſt iudicãdũ, ex quo prima pro
pter canonẽ nõ ſolutũ, & pacta nõ ſeruata fuit extin-
cta, & finita. c. potuit. de loca. & l. 2. C. de iure emphy-
2 teo. & † dicit Barto. in l. ſi mihi, & Titio. col. vlti. ff. de
verb. oblig. ꝙ qñ emphyteoſis in perſona vnius eſt fi-
3 nita, in perſona alterius dr̄ de nouo cõceſſa, & † Bald.
in c. 1. §. inſuper. de prohi. feudi alien. per Federicum.
inquit, ꝙ qñ quis feudo fuit ipſo iure priuatus, ſi eidẽ
etiã, uel filiis cõcedatur, dr̄ nouum feudũ. Ergo ſimi-
liter dicẽdum erit de emphyteoſi, qua quis fuiſſet ip-
ſo iure priuatus, ut qñ in ſolutione canonis ceſſatum
fuiſſet iuxta d. c. potuit. ꝙ ſi alteri, aut eidẽ, uel eius fi-
4 liis ꝯcedatur, noua emphyteoſis dicatur. Sed † quan-
do emphyteoſis de nouo conceditur duobus fratri-
bus pro ſe, & filijs &c. ſi contingat alterũ, uel illius fi-
lios ſine filijs, & liberis decedere, pars illius alteri fra-
tri, uel aliquibus ex eius linea nõ accreſcit, neq; acqri
tur, ſed ad eccleſiã reuertit̄, quæ de ea liberè diſpone-
re, & illã, cui vult, dare pōt, ut expreſſè colligit̄ ex ver
bis Bar. quẽ doct. cõiter ſequũtur, ut ibi p Alex. in d. l.
ſi mihi, & Titio. c. 1. §. cũ corradus. de his, q feud. da.
poſ. c. 1. de fratribus de nouo benefi. inueſt. glo. in c. 1.
de duob. fratr. à capit. inueſt. & ubiq; ponunt dñi feu-
diſtæ, & Bal. in auth. ſi quas ruinas. C. de ſacroſ. eccl.
ergo in caſu occurrẽti per mortẽ comitis Octauiani,
qui ſine liberis deceſſit, pars eius emphyteoſis fini-
ta, & ad eccleſiã reuerſa fuit, & conſequẽter eccleſia
de illa potuit alios etiã extraneos inueſtire. ¶ Secun-
do ſi cõſideremus etiã aliã inueſtiturã factã eidẽ co-
miti Roberto, & nepotib⁹ ex ſuo fratre comite Aloy-
ſio à Reuerendiſſ. Cõmendatario S. Crucis, & ſic his
5 duab. lineis de anno 1465. idẽ eſt dicendũ, † qñ hæc
inueſtitura dicitur diuerſa ab illa, quæ iam diu comi-
ti Guidoni facta fuerat, tum rõne nouæ formę, & no-
uę clauſulę in ultima appoſitę, tum etiã qa ab alio, &
diuerſo dño conceſſa, & recognita fuit. Quo fit, ut &
noua inueſtirura, & nouã emphyteoſim cõtinere di-
catur, per ea, quę in indiuiduo uoluit Bal. in c. 1. § in-
ſuper. de ꝓhib. feu. alien. p Fedéricũ. & in c. 1. an agna.
uel fil. cũ ſim. allegatis per Alex. in d. l. ſi mihi, & titio.
col. antepen. & habetur per Moder. in prælud. feudo-
rum, in ſexta diuiſione, per l. ius ciuile. ff. de iuſt. & iu.
Cum ergo illa inueſtitura facta fuerit collateralibus,
videlicet comiti Roberto, & ſuis nepotibus ex fratre,
ſequit̄, ꝙ deficiẽte linea Roberti, eius pars dr̄ finita,
& ad monaſteriũ S. Crucis, illiuſq; Cõmendatarium
reuerſa, qui de illã potuit quẽlibet extraneũ, & ſic illu
ſtriſſimã Duciſſam ĩueſtire, cum in ea parte nepotes
Roberti nati ex fratre ſuo per ius accreſcendi, aut ui
inueſtituræ ſuccedere nequeant per prædicta, & in d.

c. 1. de frat. de nouo benefi. inueſt. & d. c. 1. de
frat. à capit. inueſt. & ubiq; not. Quod aũt
ſulę, & formæ fuerint in his inueſtituris
diuerſis dñis, cõſtat, qa in inueſtitura com
ni facta dictũ fuit pro ſe, & filiis, & nepoti
tertiam generationẽ ipſius Guidonis tm̃.
anno 1455. facta fuit pro ſe, filijs, & nepo
tertiã generationẽ eorũ, & cuiuſlibet ipſo
expreſſè facto, ꝙ deficiente portione v
deberet accreſcere, quod pactũ multũ in
ut in iuribus ſupra allegatis, & per Bar.
in d. l. ſi mihi, & Titio. ac etiam cum alii
prima nõ appoſitis, ut uideri poteſt, & h
ueſtiturę fuerunt ab Abbate S. Laurẽtij
tura verò ultima facta fuit à Reuerendiſſ
datario S. Crucis, & ſic à diuerſo domino
& à primis eſt ſeparata, item in ultima fui
ꝙ bona dicerentur cõceſſa comiti Rober
lijs, & nepotibus ſuis, uſq; in eius tertiã ge
& pronepotibus ex fratre, & illorũ filijs,
ſimpliciter abſq; eo, quod dictũ fuerit, uſ
generationẽ, ex qbus conſtat diuerſas clau
mas fuiſſe in dictis inueſtituras appoſitas,
6 ret ſimiliter eas nouas fuiſſe. ¶ Tertio † co
tus, eiuſq; nepotes ex comite Aloyſio fra
eorũ ꝓcuratore de dictis bonis emphyteo
uerendiſſimo D. Commendatario S. Cru
runt, & propterea ſaltẽ tacitè omnibus iu
ueſtituris ab Abbate ſancti Laurẽtij factis
tentibus renunciaſſe uidentur, quia repu
eadẽ bona à duobus dominis directis in
ducat in emphyteoſim, nã ſic contingere
dem reſpectu eorũdem bonorũ in ſolidu
nos contra l. ſi ut certo. §. ſi duobus. ibiq
7 moda. Bal. in l. 1. C. uti poſſide. ſed † quã
ta, uel uaſallus feudo, uel emphyteoſi
nunciat, omne ius ſuum amittit, & ſi poſ
iterum ſe de re illa inueſtiri, ea dicitur nou
teoſi, ſeu nouum feudum, & de illis, ut de
catur, & tanto magis, quãdo ab alio diuer
domino fuiſſet inueſtitus, ita ꝙ illi, qui
ueſtitura facta à primo domino admitti
ſcendi, uel ſucceſſionis poterant, ſtante
feudo, ſeu noua emphyteoſi amplius adm
ant. c. 1. an agna. uel fil. defun. cũ gl. pen. &
tex. in c. 1. de eo, qui fin. fecit agna. ergo
re in caſu occurrenti, ꝙ filij, & deſcendent
Aloyſij, q ſimul cũ comite Roberto à R. D.
tario inueſtiti fuerũt, dicãtur de noua emp
ueſtiti, & cũ inter ſe fuerint collaterales, ſeq
mortẽ unius, qui fuit de una linea, prout era
nus filius dicti comitis Roberti, alii de alia
delicet comitis Aloyſii ad partẽ alterius lin
8 ti nullo iure potuerũt, niſi expreſſè ꝯuẽtũ
quãdo plures collaterales de eadẽ re ſimul
ſtiti, tũc inter illos ceſſat ius accreſcẽdi, ſeu
nis ex ꝓuidẽtia, per Bart. & oẽs in d. l. ſi mihi
cũ aljs iuribus ſupra allegatis. & c. 1. de na
feu. ubi ſimul ad feudũ antiquum, & pate
tunt̄, ergo ſecus, ſi eſſet nouũ, ut eſt tex. cl
de ſucceſſ. fratr. uel de gra. ſucced. & in d
hũc effectũ nouũ cẽſet̄. c. 1. de frat. de nouo
9 ¶ Quarto † ab illo tẽpore, quo dictis com
fatum Reuerendiſſ. Cõmẽdatariũ fuit facta
ra, uſq; ad mortẽ comitũ Octauiani, & Rob
ris filiorũ comitis Roberti antiqoris primi
ris dicti monaſterii S. Crucis, ſemper & cõ
comites cẽſum, ſeu canonẽ p̄fatę eccłię S. C
nuatim ſoluerũt, quo fit, ut primę inueſti
ab eccleſia S. Laurẽtii renũciaſſe dicãtur.

dictam inueſtituram S. Crucis nouam, & tanquã no-
uam receptam fuiſſe, cum ante annum 1466. nũquã
appareat aliam dictis comitibus fuiſſe factã: & ideò
uera ſunt illa, quæ ſupra dicta fuerunt: & præſertim
† quia eo tempore, quo præfati comites Robertus,
ſuiq; ex fratre nepotes ĩueſtituram à nouo domino,
hoc eſt à monaſterio S. Crucis receperunt, hoc fece-
runt de conſenſu, & licentia expreſſa abbatis S. Lau-
rentij primi domini, ut ex publico inſtrõ apparet: er
go ipſe Abbas iuribus ſuis renuntiaſſe vr̃, & iõ quo-
ad iura emphyteotica, ſi quæ ſibi fortè competebãt,
etiam quoad ſuam illorum iurium quaſi poſſeſſionẽ
ſibi præiudicaſſe cenſetur, ut in dictis iuribus, & arg.
l. ſi quis ui. §. differentia. cum ibi not. ff. de acquir. poſ
Bal. in l. 2. C. de ſeruit. & aqua. & habetur per canoni-
ſtas in c. querelam. de elect. Immò, ut ex inſtrumẽto
dictę licentię conſtat, ipſe Abbas S. Laurentij iuſtè, &
iudicialiter à Reuerendiſſimo Commendatario S.
Crucis poſſe repelli ſuſpicatus eſt: quo fit, vt poſſeſſio
nem, vel quaſi, quam habebat, amiſiſſe tũc cẽſeatur,
quia ſolo animo amittitur. d. §. differentia. l. clam. in
princip. & l. quod ſi nolit. ff. de acquir. poſſeſſ. ¶ Quin
to † cum eccleſia S. Crucis bona fide, & de conſenſu
abbatis S. Laurentij, ac etiam filiorum comitis Aloy
ſij, & comitis Roberti antiqui, illisq; ſciẽtibus, patiẽ-
tibus, & non contradicentibus, fuerit in poſſeſſione,
uel quaſi dictorum bonorum emphyteoticorum, &
iuris exigendi canonẽ à dictis comitibus per annos
30. 40. & 50. ↄtinuos. & ultra, ſequitur primo, ꝙ illa
quaſi poſſeſſio iuris exigendi fuit eccleſiæ S. Crucis
acquiſita, ad tradita per Bal. ĩ l. 2. C. de ſeruit. & aqua.
& in d. c. querelam. cum ibi not. l. quoties. in fi. la 1. &
la 2. ibiq; Bar. idemq; in l. ſeruitutes. la 4. in fi. uer. ff.
de ſeruit. & l. 1. in fi. ff. de aqua plu. arc. Secundo ſequi
tur, ꝙ ipſa eccleſia S. Crucis fuit ĩ hac quaſi poſſeſſio-
ne cum bona fide, quia conſentientibus dicta eccle-
ſia S. Laurẽtij, dictisq; comitibus antiquis emphyteo
tis per ea, q̃ habentur in c. ſi diligenti. poſt gl. extra de
præſcrip. Tertio infertur, ꝙ cum tam longo tẽpore
quaſi poſſederit ius iſtud exigendi canonẽ, cenſetur
illud ius emphyteoticum in dictis bonis ab eo in em
phyteoſim conceſſis aduerſus dictos comites, & ec-
cleſiã S. Laurentij abſq; alio titulo præſcripſiſſe, ut in
c. 1. §. ſi qs per 30. annos. ibiq; Bal. & moder. ſi de feu.
fuer. conten. inter do. & agn. & habetur in d. c. quere-
lam. & latè per Bal. in d. l. 2. gl. in l. 3. in fi. C. de epiſco.
aud. quam allegat Bal. in c. 1. §. & quia. ibiq; Moder.
de his, qui feu. dare poſſ. & in c. fi. circa fi. de feudo da
to in uicem legis commiſ. & Bart. in d. l. ſeruitutes. la
4. inquit, ꝙ licet in rebus corporalibus titulus, & bo
na fides ad præſcribendum requirantur, tamen ſecus
eſt quoad præſcribendum iura incorporalia, quia nõ
requiritur titulus, ſed ſola ſufficit bo na fides, † quę ẽt
in dubio præſumitur. c. cum eccleſia ſutrina. extra de
cau. poſſ. & proprie. & præſertim quãdo quaſi poſſeſ-
ſio fuit diuturna, ut per Abb. in d. c. ſi diligenti. Ex qui
bus infertur, ꝙ omnes dicti comites nullum aliũ in
directum dominum recognoſcere debent, niſi eccle
ſiam S. Crucis, à qua bonorum, de quibus agitur, in-
ueſtituram habuerunt. Et ideò cum pro parte bono-
rum dicti olim comitis Roberti antiquioris per mor
tem Octauiani, & Roberti iunioris ſuorũ filiorũ, qui
ſine liberis deceſſerunt, emphyteoſis fuerit finita, ec-
cleſia de illis Illuſtriſſimam dominam Vrbini Duciſ
ſam inueſtire potuit. Nec dicatur, ꝙ filij, & deſcendẽ
tes olim comitis Aloyſij ius in dictis bonis habeant
ex inueſtituris olim conceſſis comiti Guidoni, & co
mitibus Roberto, & Aloyſio: quia dicẽdum eſt illud
ius fuiſſe totaliter finitum, atq; extinctum per pręſcri
ptionem, & alia prædicta. Similiter nec poſſunt dicti
filij, & deſcendentes comitis Aloyſij ad partem bo-
norum dicti olim comitis Roberti uenire ex iure ac-
creſcendi, nec ex ui inueſtituræ à Reuerendiſſimo
Cõmendatario S. Crucis ↄceſſæ, qm̃ ipſi cũ dicto olĩ
comite Roberto antiquo tãquã collaterales nati ex
comite Aloyſio fratre dicti comitis Roberti ſimul ĩ
ueſtiti fuerũt ꝑ tex. ĩ d. c. 1. de fratr. de nouo bñfi. ĩue
ſti. in c. 1. de ſucceſ. fratr. & in d. c. 1. de duobus fratri. à
cap. ĩueſt. Bar. & alij ĩ d. l. ſi mihi, & titio. cũ ſi. ¶ Sextò
14 † qñ de emphyteoſi fuit facta renouatio ad utilitatẽ
ſucceſſorũ, tunc deinceps poſt hmõi renouationẽ at
tẽditur generatio horum ſucceſſorum renouatorũ,
& nõ priorum, & antiquorum, quia ex perſona reno
uatorum generatio aſſumit initium. Bal. in authen. ſi
quas. col. 2. in uerſi. 3. fiet renouatio. C. de ſacroſ. eccl.
Sed renouatio à monaſterio S. Crucis ad utilitatem
omnium dictorum comitum facta fuit, quoniam ip
ſis expediebat, ne euictis bonis iudicialiter per mo-
naſteriũ S. Crucis à monaſterio S. Laurentij dicti co-
mites ab illis bonis excluderentur, ac ẽt ut ipſi excõi-
cationem contra eos comminatam non incurrerẽt,
ſeu melius euitarent, prout in dicto inſtrumento li-
centię apparet: ergo finita antiqua generatione co-
mitis Guidonis, & Aloyſij per nouã inueſtituram fa-
ctam ab eccleſia S. Crucis, debet ſola generatio comi
tis Roberti, & nepotum ex fratre eſſe in conſideratio
ne, & cum huiuſmodi generatio nouiter inueſtita ſit
de perſonis collateralibus, ſequitur, ꝙ inter illas ius
accreſcendi, ſeu ſucceſsio de iure locum habere non
dẽt per pręḋicta. ¶ Quibus tamen omnibus non ob-
ſtantibus, prout rectè conſideranti non obſtãt, deſcẽ
dẽtes olim comitis Aloyſij, quorũ aliqui adhuc ſunt
intra tertiam generationẽ olim comitis Guidonis, &
aliqui intra tertiam generationẽ dicti comitis Aloy-
ſij, ad partem bonorũ emphyteoticorum dicti olim
comitis Roberti antiquioris de iure admittendos eſ
ſe concludo. Ad quod dicendũ moueor, præſuppo-
nendo, ꝙ olim comes Guido de dictis, & alijs bonis
ab eccleſia S. Laurentij pro ſe, filijs, & nepotibus, &
uſque in eius tertiã generationẽ finitam fuit inueſti-
tus, ſimiliter ipſi comites Roberti, & Aloyſius expoſt
15 facto ab eadem eccleſia inueſtiti fuerunt; † quæ uer-
ba non ſolum comprehendunt filios, & nepotes, ſed
ẽt pronepotes omnium ipſorum inueſtitorum, qm̃
cum quis ſe ipſum generare nõ poſſit, prima cuiusli-
bet generatio eſt filiordm, ſecunda nepotum, tertia
ergo dicetur eſſe pronepotum, ut uoluit Bart. in quo
dam ſuo conſilio, quod referunt Bal. in d. auth. quas
actiones. col. 1. Alex. & alij in d. l. ſi mihi, & titio. & ꝓ
batur ẽt, quia in inueſtituris dr̃ uſq; in tertiã genera
16 tionẽ finitã, ꝑ quæ † uerba apparet, dictionẽ uſq; ſtare
incluſiuè, alioquin uerũ non eſſet dicere, ꝙ tertia ge
neratio dicere finita, ut colligitur ẽt ex verbis Bal.
ĩ auth. hoc amplius. in fin. uer. C. de fideicõ. & idẽ ex
uerbis Bar. in l. patronus. §. 1. in ult. col. ff. de leg. 3. qñ
dictio uſq; ponitur ad terminationẽ plurium graduũ
ut eſt in caſu noſtro. Pręterea dicẽdo pro nepotibus
17 comprehẽdentur ẽt pronepotes, quia † nepotum ap-
pellatione magis propriè pronepotes continẽtur, q̃
nepotes filiorũ appellatione, Bart. in l. liberorũ. ff. de
uerb. ſign. & in l. Gallus. §. inſtituẽs. ff. de lib. & poſth.
ubi hoc Doct. communiter tenent. Sed appellatione
filii ſimpliciter, quando de nepotibus non eſſet dictũ
continerentur nepotes. c. 1. cum gl. in uer. ſolus. de na
tu. ſucceſ. feu. ibique ſcriben. maximè Prępoſi. quãuis
Salic. in l. 2. C. de iure emphyt. in 21. q. col. 8. cõtrariũ
in hoc ſenſerit, ergo etiam nepotis appellatione pro
18 nepos comprehendetur. Rurſus † cum de filiis, & ne-
potibus fuerit expreſſa mentio facta, ut illa uerba, &
uſque in tertiam generationẽ, quæ ueniunt argumẽ-

tatiuè.l.ea tamen adiectio.ff.de leg.3.non ſint ſuper-
flua contra.l.ſi quando.ff.de lega.1.& l.quoties.ff. de
rebus dubiis. & ſic ut aliquid ultra uerba filiis, & ne-
potibus operentur, neceſſe eſt dicere, ꝙ pronepotes
quoq; comprehendantur: Neq; ex hoc uerba dicerẽ
tur extendi, ut per illa prohibitio rerum eccleſiæ ex-
tenderetur, quoniam non extenſio, ſed comprehen-
ſio diceretur per prædicta: Præterea cũ iam facta fue
rit alienatio rei, concedendo illam in emphyteoſim,
cap.nulli de reb.eccle.non alien.emphyteoſis per di-
ctionem uſq; non diceretur extẽdi quo ad rẽ, ſed quo
19 ad tp̃s: & † dictio uſque, quãdo ponitur ad determina
tionẽ temporum, ſtat incluſiuè Bart.in d.l. patronus.
§.1.in fi.2.col.ex quibus infertur, ꝙ Comites deſcen-
dentes à Comite Aloyſio, qui nunc uiuunt, dicuntur
de cõprehenſis ſub dictis inueſtituris ab eccleſia ſan-
20 cti Laurentii conceſſis, & † ideò poſſunt, & debẽt ad-
mitti tanquam deſcendentes Comitis Guidonis ex
inueſtitura ſibi facta à monaſterio ſanctæ Crucis ad
partem uacantem per mortem Octauiani, & Rober-
ti iunioris ſine liberis defunctorum, qui omnes ab eo
dem ſtipite prouenerunt, & de eadem linea Comitis
Guidonis fuerunt.d.c.1. de natu. ſucceſ.feud.Bartol.
Alex.& alii in d.l.ſi mihi, & titio.col.5. verſi.ſucceſſi-
uè.c.1. de ſucceſ. frat. & de gradibus. cum ſimilibus
Bal.in l.unica.col. pen. C.quando non pet. par. ¶ Se-
21 cundo † per pactum expreſſum in prima inueſtitura
Comiti Guidoni conceſſa conuentum fuit, ꝙ deficiẽ
te uno, uel pluribus ex liberis, & deſcẽdentibus dicti
Comitis Guidonis ſine liberis portio illorũ cæteris
ſuperuiuentibus accreſceret, quod pactum operatur,
ut illis caſibus, quibus portio deficiens non deberet
accreſcere, ſed ſui natura ad eccleſiã ſpectaret, locus
ſit iuri accreſcendi, ad tradita per doct.in d.l.ſi mihi,
& titio.d.c.1.de fratri.de nouo benefic. inueſt.d.c. 1.
de duobus fratri.à cap.inueſti.& ubiq; ſcrib.forma.n.
inueſtituræ in hoc ſeruanda eſt, ut in d.c.1.de duobus
frat.in fi.uer.ex pacto. igitur ius accreſcendi inter di-
ſcendentes à primo ſtipite qui ab initio ſolus fuit in-
ueſtitus, ut in caſu, de quo agitur, multo magis locũ
22 habebit. ¶ Tertio † quando feudũ, ſeu emphyteoſis
fuit conceſſa ex cauſa oneroſa, hoc eſt dato domino
certo pretio pro habenda inueſtitura, etiam ſi tũc eſ-
ſemus in caſu, quo alias regulariter iuri accreſcendi
locus nõ eſſet, tamẽ illi locus eſt, ut eſt de mente Bar.
in d.l.ſi mihi, & titio.ibiq; Alex. expreſsè in 4.col.uer
ſi.fallit tamẽ deciſio Bar.per l. fundus ille. ff. de con-
trahen.emp.c.1.de benef.frat.Præpoſi.in c.1.§.& qa.
in 8.col.de his, qui feu.dare poſ.& d.cap.1.§.ſi duo.de
fra.de nouo benef.inueſ.Sed Comiti Guidoni prima
cõceſſio facta fuit ſolutis ducatis quingentis aureis,
ſecunda facta Comitibus Roberto, & Aloyſio ab ec-
cleſia S.Laurentii ſolutis 300.ducatis aureis, & tertia
facta à monaſterio S. Crucis Comiti Roberto pro ſe,
& nepotibus ex Comite Aloyſio fratre, ſolutis duca-
tis quingentis aureis, igitur inter dictos inueſtitos lo
cus iuri accreſcendi in portione olim dicti Comitis
Roberti antiquioris ẽt reſpectu inueſtituræ ab eccle-
23 ſiæ S.Crucis cõceſſæ eſſe debuit. ¶ Quarto † cõceſſio
ab eccleſia S. Crucis comiti Roberto pro ſe, & nepo-
tibus ex fratre Aloyſio facta fuit inſolidũ, ergo inter
ipſos oẽs dr̃ ius accreſcẽdi reſeruatũ pp̃ illã dictionẽ
inſolidũ ad ea, q̃ habentur per Bal. in l.unica. col.an-
tepe.C.qñ non peten.par.in d.auth.ſi quas.col.2.& in
c.1.§.filia.in fi. de ſucceſ.feu.Pet.de Anch.in cõſ.233.
in Chriſti noĩe, duo prima dubia, & Alex. in d.l.ſi mi
24 hi, & titio.col.6.uer.quid ſi dicat̃. ¶ Quinto † emphy-
teoſis paterna, ſi ex aliqua cauſa finita ad dñm reuer-
ſa fuerit, qui poſtea illã duob.de linea paterna cõceſ-
ſerit, regulanda eſt ẽt quoad ius accreſcendi tanq̃ an

tiqua, & paterna, & illius naturam retinet
xan.in d.l.ſi mihi, & titio.col.6.uerſic.&
ibiq; cæteri ſcriben.glo. & ibi Bart. in l.qu
la 1.ff.de impen.in reb.dotal.fac. emphyte
illam tanquam antiquam, & paternam
cit tex.in c.1.ubi Iſern.& alii, de uaſal.dec
in d.l.unica.col.antep.C.quando non pe
1.q.15.ff.de rerum diuiſ.& in cap.1.col.
alii, an agna.uel fil.Ioan.de Imol.in c.2.&
extra de feud.& Roma. in conſil.215.in
25 tæ quæſtionis.& † prædicta ſunt uera, ſi
quem reuerſa fuit, ilico reinueſtiuit, & n
re penes ſe rem retinuit, ut in d.c.2.Abb.
per.de rebus eccleſiæ non alienan.nam ſi
ſiam reuerſa non ſit in bonis eccleſiæ inc
quia illam ſaltem per annum non retinu
pro ſe fuerit uſa, tunc non cenſetur reuer
corporata, arg.l.plerique.ff.de ritu nuptia
per Abb.& alios in d.c.ut ſuper. col.2.in t
prælatus etiam iuraſſet de nouo non infe
alienare, tamen illa bona ſic reuerſa, & n
corporata, non obſtante iuramento, poſſe
re, & infeudare, quia tunc non diceretur d
cedere.d.c.2. quamuis iuramentum ſit pr
plẽdum.cap.ad noſtram, il.1.extra de iur
26 terea † ſi quis à feudo antiquo cadat etiã p
loniam, aut aliud contra dominum com
lud, nec antiquum eſſe, nec antiqui feudi
bere deſinit, licet ipſo iure feudum in co
deret, niſi declaratio à domino facta eſſet,
tur de emphyteoſi d.c.potuit.ibiq; Io.de
& alii communiter, & hoc expreſsè uo
Imol.in d.c.2.de feudis, circa 7.col. pri
cauſatur, niſi declaratione à domino fa
ibi not. C.de iure emphyt.& faciunt no
d.c.1.§.& quia.de his, qui feud.dare poſ
27 † dico, quòd ſi domini declaratio ſeq
& ante, quàm facta eſſet incorporatio,
tempus dominus vaſallum, ſeu emphyt
uaſſet, & inueſtiuiſſet, adhuc nouum no
ſed antiquum, uel ſaltem antiqui feudi
tinere per prædicta, & maximè per tex.in
feudis.& per not.per Abb.& And.Barba.
per.optima eſt gl.in d.l.quod dicitur.in
in rebus dot.fac.gl.& doct.in c.1.quo tẽp
Iſer.in c.1.de feud. ſine culpa non amitt.
tis ſimilibus, quæ ad propoſitũ allegat do
prælud.feudo.in 6.differentia. col.13.qu
cta ponit, & ſecundum ſupra relata debet
illud, quod uoluit Bal.in d. c.1.§.inſuper.
feu.alie.per Fede. ſed per inueſtiturã facta
rio S. Crucis emphyteoſis Comiti Guidoni
tus cõceſſa non fuit inter bona ipſius mon
corporata, qa ſtatim ante conceſſa fuit dict
Roberto, & nepotib.ex fratre Aloyſio abſq;
ctũ monaſteriũ illa retinuerit, ſeu ex eis
perit, ergo antiqua eſſe, uel ſaltẽ effectũ a
re non deſiit, & ideò ẽt poſt inueſtiturã p
cleſiæ S.Crucis inter deſcendẽtes Comitis
poſt mortẽ filiorũ Comitis Roberti iuri a
ſeu ſuccedẽdi locus eſſe potuit. Nec refra
dicta nõ procedũt, qñ in renouatione, ſeu
ſione eſſet appoſita aliqua noua forma,
quę primam, & antiquam conceſſionem
ad tradita per Bal.in c.imperialem.§.inſup
col.de prohib.feu.alien.per Feder.in d.ca
uel fil.& in l.1.circa 2.uel.3. colum.ff. de
ſione.& conſuluit Paul.de Caſt.ut refer.
Alex.in d.l.ſi mihi, & titio.col.6.uerſi.
quia reſpondetur, quòd renouationes, &

nouæ factæ poſt primã alteratæ non fuerunt, nec in il
lis clauſulæ inconſuetæ ſunt appoſitæ, ſed in effectu
eadē fuit omniũ forma, ſi rectè inſpiciatur, & ſi quid
in una, quod nõ in alia, uideatur appoſitũ, uirtualiter
tamen, & cũ effectu omnes idē continent uerbis ſal-
tē generalibus, quod expreſſum cenſetur, ut per Bart.
in l.1.ff.de uulg. & pupil. & in l.cēturio. ibiq; ſcriben.
co.tit. Imo. in c.raynutius. in materia compendioſæ.
extra de teſtamentis. ¶Similiter non aduerſantur ea,
q̃ uoluit Alex.in d.l.ſi mihi, & titio.in fi.7.col.uerſi.&
ſimiliter dico, ꝙ dictum Bar.ibi, ꝙ finita emphyteoſi
dominus teneatur deſcendentes primi emphyteotæ
inueſtire per ea, q̃ uoluit gl.in l.1. §.permittitur.ff.de
aqua quotid. & æſti.cũ ſimil.nõ procedat, qñ emphy-
teoſis propter culpã emphyteotæ ↄ̃ dominũ cõmiſ-
ſam eſſet finita, per tex.in c.1.in fi. quæ fuit pri. cauſa
benefi.amit.cum aliis ibi per Alex. allegatis, quia re-
ſpondetur primo, illa procedere, quoad excludendũ
hæredes, & deſcendētes, finita emphyteoſi, ab illo be
neficio, de quo per gl.in d.§.permittitur. ad quod do-
minus de æquitate, & ex quadã gratia tenetur, ut ſuc-
ceſſores inueſtiat, non autem qñ emphyteoſis anti-
qua eſſet finita, & dominus ſpontè i lam renouaſſet,
nã quoad effectũ, ut emphyteoſis renouata dicatur
naturã, & uim primæ inueſtituræ cõtinere, prout nos
loquimur, p̃dicta non conſiderantur. Præterea noua
inueſtitura à monaſterio ſanctæ Crucis nõ fuit facta
ob culpam, & cõmiſſum dictorum Comitis Roberti,
& ſuorum nepotum, ſed ex alia cauſa, uidelicet quia
bonorum conceſſorũ ius ad eccleſiã ſanctæ Crucis
pertinere aſſerebatur: & ideò cũ per mortē filiorum
Comitis Roberti antiquioris à dicto monaſterio ſan
ctæ Crucis ꝑtenderetur, emphyteoſim ob lineã defi-
cientē eſſe finitã, ſequitur, ꝙ ſumus in caſu Bart.in d.
l.ſi mihi, & titio. & glo.in d.§.permittitur. ut potius il
li, qui ſunt de nomine, & familia antiqua dicti Comi
tis Roberti, & filiorũ à dicta eccleſia inueſtiri, & reno
uari debeant, q̃ Illuſtriſſima Vrbini Duciſſa, quæ eſt
extranea, per ea, q̃ uoluit Bar.ĩ d.l.ſi mihi, & titio.col.
ult. ac ēt ſupra dixi. ¶Et ex p̃dictis plura, q̃ ſupra ad fa
uorē Illuſtriſſi. Duciſſæ allegata fuerunt, reſoluta ap-
parēt, & præcipuè primum, & ſecundũ, ſuper quibus
ulterius nõ inſiſto. ¶Tertium quoq; motiuum nõ ui
detur dictis Comitibus obeſſe, quia tēpore, quo Co-
mes Robertus ſuo, & ſuorũ ex fratre nepotum nomi
ne fuit ab eccleſia ſanctæ Crucis inueſtitus, dicti ne-
potes iuribus ſuis non renunciarunt, immò illa inte-
gra penes ſe retinuerunt, quia ſolũ eccleſiam ſancti
Laurentij ſemper in dominã recognouerunt, illi tan
tũ canonē annuatim ſoluēdo pro omnibus bonis, &
pro ijs ēt, de quibus Comes Robertus fuit ab eccleſia
ſanctæ Crucis inueſtitus, ueluti in facto mihi p̃ſuppo-
nitur; quo fit, ut ipſis ex Comite Aloyſio natis ex inue
ſtitura eccleſię ſanctę Crucis nullũ quoad ius emphy
teoticum p̃iudiciũ irrogetur, cũ ipſi dictæ inueſtiturę
eccleſiæ ſanctæ Crucis nec tacitè, nec expreſsè cõſen
ſerint, neq; illã ratificauerint. Comes igitur Rober-
tus cõducendo à dicta eccleſia ſanctæ Crucis illis p̃iu
dicare non potuit, quia res inter alios acta aliis nõ no
cet, iuribus uulgarib. ¶Nec dictis nepotibus obeſt, ꝙ
ēt mediãte eorũ procuratore inueſtitura ab eccleſia
ſanctæ Crucis facta fuerit Comiti Roberto ſuo nomi
ne, ac ēt ipſorũ nepotũ nomine, qui mediãte eorum
procuratore conſenſiſſe cēſentur. l.1. ff.de procu. l.1.
§.deiecisse.ff.de ui, & ui arm. & c.cũ ad ſedē. extra de
reſtit. ſpol. quia primo dicendũ eſt, nullũ fuiſſe tunc
procuratorē conſtitutũ ab ipſis filiis dicti olim Comi
tis Aloyſij tunc uiuentibus ad accipiendã inueſtiturã
à p̃fato Reuerendiſſimo Cõmendatario ſanctæ Cru-
cis, imo nec, ſi ueritatē amamus, dicere debemus ex diu-

turnitate tēporis longiſſimi mandatũ ſuum p̃ſumi tũ
ad obligandũ, tum ad faciendũ eos incurrere in pœ-
nã, tum ēt ad confitendũ bona emphyteotica, q̃ ab ec
cleſia ſancti Laurentij conducebantur, fuiſſe, & eſſe
de bonis eccleſię ſanctę Crucis, & ſic ad ipſis, & eccle
ſiæ ſuæ p̃iudicãdũ, ut uoluit Bal.in l.1.col.2. uerſi.ſed
pone.C.de rebus alien.non alie. & ibi Salic. Bal.in l.2.
ibi uſque ad mille annos. C. ſi ex fal.inſtrum. Alex.in
l.ſciēdũ.col.5.ff.de verb.obli. & in l.qui in aliena. col.
5.ff.de acquir.hære.in conſi.1.col.2. & in conſi.6.col.
29 penul.lib.4. & Ang.in d.l.ſciēdũ. Et †uerba notarij re-
ferentis in inſtrumēto de mandato alicuius ad p̃iudi
cium abſentium fidē de mandato non faciunt, Alex.
in d.conſi.35.lib.7. Præterea ſi nepotes nati ex Comi
te Aloyſio conſtituiſſent procuratorē ad accipiendũ
inueſtiturã ab eccleſia ſanctæ Crucis, & ad faciendũ
illa, de quibus in inſtrumento inueſtituræ habetur, q̃
ſpeciale mandatũ requirunt, equidē ueriſimile non
eſt, ꝙ ipſi ex poſtfacto ſemper ↄ̃dixiſſent in non reco-
gnoſcendo bona conceſſa ab illa eccleſia, nec illi ca-
nonē ſoluendo, ſed eccleſiæ ſancti Laurentii, eam ſo
lam in dominam directam recognoſcendo, & quod
non eſt ueriſimile, eſt ſalſitatis imago. l.ob carmē. in
fi.ff.de teſtibus. & Bal.in l.1.C.de ſeruis fugit. Secũdo
30 principaliter reſpondetur, ꝙ †etſi uerum eſſet (quod
negatur) ꝙ filii Comites Aloyſij nepotes Comitis
Roberti conſtituiſſent procuratorē ſimul cum dicto
Comite Roberto ad accipiendũ dictam inueſtiturã,
& ſic illi conſenſiſſent, tamen ex quo non ſolũ ipſis,
ſed eorum filiis, & deſcendentibus ēt fuit ius acquiſi-
tũ ex inueſtituris factis Comiti Guidoni, qui ſtipula-
tus fuit, pro ſe, filiis, & nepotibus, & uſque in tertiam
generationē, ſub quibus uerbis pronepotes quoque,
de quibus in præſentia agitur, cõprehenſi dicũtur, ut
dictũ fuit, & ipſis pronepotibus non ut hęredibus, ſed
ut nepotibus, & pronepotibus dicitur ius in dictis bo
nis acquiſitum ex inueſtitura facta ab eccleſia ſancti
Laurentij, ut ipſi poſſint qñcunq; ad portiones uacã-
tes admitti, ſequitur, ꝙ eorũ parentęs acceptãdo in-
ueſtiturã ab eccleſia ſanctæ Crucis ipſis quoad illud
ius eis acquiſitũ, ut poſſint in bonis aſſignatis in diui
ſione Comiti Roberto ſuccedere, non potuerunt prę
iudicare, Bald.in d.auth.ſi quas ruinas.in 2.col. & cõ-
cludit Sali.poſt Cyn.in l.2.in q.22.C.de iure emphyt.
ꝙ quando emphyteoſis eccleſiæ eſt ſtipulata pro ſe,
filiis, & nepotibus, ſi primus recipiens in ſolutione ca
nonis ceſſauit, ſibi, & omnibus p̃iudicat, quia illis fa-
cto ſuo eſt acquiſita, ſi uerò alius, puta filius in ſolutio
ne canonis ceſſauerit, tunc ſibi ſolũ, & nõ aliis inferio
ribus, nec nepotes pronepotibus p̃iudicare poſſunt.
Ita igitur in caſu noſtro ex quo filii Comitis Aloyſij
fuerunt illi, qui procuratorē cõſtituerunt ad accipiē-
dũ inueſtiturã ab eccleſia ſanctæ Crucis, ipſis ſolis p̃-
iudicarunt, & non ſequentibus, quibus per inueſtitu-
rã factã Comiti Guidoni iam erat ius acquiſitum. Et
ex p̃dictis ēt pro parte colligitur reſponſio ad quartũ
fundamentum in ↄ̃rium factum. ¶Nec repugnat licē
tia data ab abbate ſancti Laurentij, de qua in inſtru-
31 mento publico, quia †in primis ea non potuit ſuæ ec-
cleſiæ ſancti Laurentij præiudicare, cũ ſimus in iam
quæſitis, in quibus prælatus eccleſiæ non præiudicat,
ut habetur per gloſ. Abb. Imo. & cõmuniter alios in
d.c. potuit. de loca. cum ſimil. arguendo de p̃lato ad
ſeruum, iuxta l.fi.ibiq; doct.C.de acqui.poſſ. Secũdo
conceſſo, ꝙ abbas ſibi, & aliis, qui dictã licentiam pe-
tierunt, & ſic illis, qui inueſtituram ab eccleſia ſanctæ
Crucis acceperunt, p̃iudicaſſe dicatur, nõ tamē aliis
deſcendentibus abſentibus, & fortè tunc non natis,
quales ſunt hi, qui nunc ↄ̃ Illuſtriſſimam do. Duciſ-
ſam agunt, præiudicare potuit. Præterea ipſe Comes

Robertus ſolus requiſiuit à dicto domino abbate prę fatam licentiam ad effectum, de quo in inſtrumento illius licentiæ, ergo ea debuit ſibi ſoli, & non aliis bona prædicta ab eccleſijs ſancti Laurentii conducentibus præiudicare, quia factũ ſuum unicuiq; debet eſſe nociuum, & non alteri iuribus vulgariſſimis. ¶ Non obſtat quartũ motiuũ cũ omnibus illationibus ſuis, qm̃ illa omnia concernunt perſonã Comitis Roberti, & aliorum, qui inueſtituræ eccleſiæ ſanctæ Crucis conſenſerunt, & non perſonã pronepotũ olim Comitis Guidonis, nec filios, & nepotes dicti Comitis Aloyſij, de quibus in præſentia agitur, ex quo ipſi non conſenſerunt, nec paſſi fuerunt, ut iã ſæpius dictũ eſt. ¶ Sexto, & ultimo argumento ex prędictis reſponſio colligitur, qm̃ renouatio adhuc primordium, & uim antiquarũ inueſtiturarum retinet, adeò, ꝙ non obſtãte renouatione emphyteoſis adhuc dicitur antiqua, ſeu qualitates antiquæ habere, ut latius dictũ eſt, falſum enim nõ uidetur, quod primordio ueritatis adiuuatur. l. cum filius. §. hæres. ff. de lega. 2. & c. 2. extra de feudis. ¶ Inter has autẽ duas eccleſias ſancti Laurentii uidelicet, & ſanctæ Crucis, quæ nam illarum quoad bona, de quibus agitur, meliora habeat, & potiora iura, cum alius clariſſimus dominus aduocatus hoc pulcherrimè, & latiſſimè declarauerit, non eſſe mihi ſuper hoc inſiſtendum, ſed cum eius ſententia pertrãſeundum, prout pertranſeo, ſicq́ue finem huic conſultationi impono. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Emphyteota primus, qui pro ſe, filijs, & nepotibus, aut pro alijs fuit emphyteoſim ſtipulatus, poteſt filijs, & alijs inueſtitura comprehenſis præiudicare.*

Et quando hoc ſit verum. num. 6.

2 *Secus in deſcendentibus primi emphyteotę, & in alijs poſt ipſum inueſtitura comprehenſis.*

3 *Deſcendentes, & illi, pro quibus primus emphyteota, & cõductor fuit ſtipulatus, quoad actũ inquiſitionis pares eſſe dicũtur, quãuis quoad ordinẽ ſuccedendi propter gradus p̃rogatiuã differãt.*

4 *Clauſula abſq; præiudicio aliorum, ſeu tertij facit actum, & diſpoſitionem conditionalem.*

5 *Et in dubio, quòd quis noluerit alteri præiudicare, eſt interpretanda.*

7 *Inueſtitura ſecunda conceſſa pro filijs, & nepotibus maſculis excludit fœminas, illisq́ue præiudicat, quando tempore illius nullum ius fœminis iam eſſet acquiſitum.*

8 *Quid ſi inueſtitura ſecunda facta eſſet pro filijs, & nepotibus maſculis ex legitimo matrimonio natis tantum.*

Et quid illa dictio tantum operetur. num. 11.

9 *Taxatiua uerba reſtrictionem de habilitate ab alijs recipiunt.*

10 *Ea potius ſuperfluè ſtare debent, quàm quòd ex illis damnum tertio indebitè inferatur.*

12 *Hæres factum defuncti ratum habere non tenetur, quando defunctus clauſulam abſque prę̨iudicio aliorum, ſeu tertij appoſuit, & factum illud ipſi hæredi præiudicaret.*

13 *Et quando illud ratum habere teneatur, nec contrauenire poſſit.*

14 *Emphyteotica bona ſi fuerint cũ alijs permutata, quæ ſint in eorũ locũ ſubrogata, ſubrogatio debet dici facta cum omni ſuo onere, et omni reſpectu cũ primordiali natura prioris emphyteoſis.*

EPITOME.

Emphyteosis ita conceſſa, ut maſculis non extantibus ad fœminas quoq; tranſire poſſit, ſi filius, & deſcendens primi emphyteotæ, bona prius emphyteotica cum aliis permutando, inueſtituram de illis acceperit pro ſe, filiis, & nepotibus maſculis ex legitimo matrimonio natis tantum, adijciẽdo clauſulam abſq; p̃iudicio aliorũ, ſeu tertij, filiæ fœminæ, quo minus ea, maſculis non extantibus, ad emphyteoſim ex prima inueſtitura admitti poſſit, nõ dr̃ p̃iudicatum.

CONSILIVM CI.

Diligenter perſpectis ijs, qu
ti conſultatione excellẽtiſſim
aduocatus adduxit, uenio in
tiam, ꝙ do. Prudentia tanqu
mi conductoris ad bona emphyteotica
maſculinam finitã uirtute primæ inueſ
1 mittẽda, † qm̃ licet doctores magis co
inquit Alex. in l. apud Iulianum. §. ſi qu
Imol. & reliqui uelle uideãtur, ꝙ pater
ſtipulata pro ſe, filiis, & nepotibus poſſ
in inueſtitura comprehenſis præiudica
preſsè tenuit etiam Ioan. de Imol. in c.
ca. in ult. charta. col. penult. & ulti. & Bar
iurandi. §. ſi liberi. ff. de oper. liber. tamen
loquuntur, qm̃ primus emphyteota, qui
ſtipulatus, illisq́ue acquiſiuit, fuit ille, qu
iudicare, nam ex quo filii facto patris uoc
pater eis donaſſe cenſetur: & ideò ante, q
liis acquiſitum, potuit illud reuocare, ali
tionibus ſcribentes p̃dicti mouentur, qu
illo, qui primo rem emphyteoticam con
2 ſibi uendicant. † Secus, ſi aliquis ex deſcen
mi conductoris uellet cæteris ab ipſo de
p̃iudicare, hoc enim facere non poſſet, cu
emphyteoticum non habeant, & in eo c
nes omnes, quibus doctores uolunt prim
ctorem poſſe filiis, & deſcendentibus p̃iu
Vincentius pater Prudentiæ non fuit is, q
dẽtiæ mediante eius ſtipulatione acquiſi
nes eius auus, qui primo emphyteoſim co
3 go &c. Præterea † omnes deſcendẽtes, p
mus conductor fuit ſtipulatus, pares q
quiſitionis eſſe cẽſentur, quãuis quoad o
dendi in emphyteoſi propter gradus p
differre dicantur, ut habetur per Angel
& alios in l. Gallus. §. quidã rectè. ff. de lib
l. cũ ita. §. in fideicõmiſſo. l. peto. §. fratre
ergo infertur, ꝙ iſti deſcendentes, qui a p
ctore cauſam habuerunt, nõ potuerunt
ſibi inuicem pręiudicare. argumento l. ill
peſtiuum. ff. ad trebell. ¶ Tertio dico, ꝙ Vi
qui cũ abbatia permutauit, & poſtea reſp
conduxit, noluit illis, quibus iam ex prim
ra ius erat acquiſitum, præiudicare, qm̃ co
ſe, & filiis, & nepotibus maſculis abſq; p̃i
4 rum, ſeu tertij, † quæ uerba faciunt, ꝙ illa
ſeu conductio dicatur conditionaliter fa
cet ſi non ſit aliis præiudicialis, & in caſu, q
iudicialis, quatenus reperiatur præiudicial
leat, neq; noceat, ut not. uoluit Bald. in l. ſi q
edic. diui adr. tollen. iuncta l. ſtichum, qui
ff. de leg. 1. Sed nulli dubium, ꝙ ex prima i
facta Ioanni fuit acquiſitũ ius ipſi do. Pru
fuit eius neptis ex filio, maſculis nõ extãtib
ſcriben. uolũt, ergo ex inueſtitura poſtea V
facta nullũ ei p̃iudiciũ factũ dici potuit. ¶
5 gari non poteſt, † quin ex dictis uerbis abſ
cio tertii ſaltem dubium eſſe dicatur, an p
rit Prudentiæ filiæ p̃iudicare per p̃dicta,
dubio fieri debet interpretatio, ꝙ præiud
rit. argumento l. 2. §. merito. & §. ſi quis
ne quid in loco pub. cũ aliis ibidẽ allega
quia Vincentius tunc nõ habebat filios,
tes maſculos: quo fit, ut ueriſimile non ſit,
luiſſe præiudicare filiæ propriæ, cui iã ex
ius erat quæſitũ. arg. l. cũ acutiſſimi. C. de
liberorum. ff. de uerb. ſig. & habetur per Ba
in d. l. ut iuriſiurandi. §. ſi liberi. cum ſimil.
6 uerò, † qui communiter uolunt, ꝙ pater,